

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Oszályozás	
Szerző:	Nádasdi Péter	Tárgy	625.7
Cím:	A pesti sugárutak	Hely	
Forrás:	Wozni és Lichy Péter	Idő	"1870"
	1970. dec. 4.	Személy	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

NÁDASDI PÉTER

A pesti sugárutak

„...s kavargó bennem is
milliónyi kérdés
számbavesz-e még minket
Európa?”
(Koós Lajos)

Pest már virágzott, paloták díszítették az utcákat, amikor Buda még mindig a szenvedés állapotában volt. Kikövezve csak a nagyobb utcák voltak, a mellékutakban tavasszal, ősszel, télen a sár és a hó miatt alig lehetett járni. Nyáron pedig akkora volt a por, ha egy-egy szekér elhaladt, mint akármelyik magyar faluban. Széchenyi István is említi a Városligetben tanyázó szűnyogok milliárdjait, de még inkább szomorkodik az elhagyott budai Várhegy látványán. A Várhegyet disztelen cserjék, rozszant kis házak övezték. Rettenetesnek mondta Széchenyi akkor a „szőke Dunát, a szennyes Duna-partokat”, a kiöregedett budai szőlőket. A bajokon csak az állam segíthetett. De ez még évtizedekig váratott magára. Majd csak 1870-ben, a X. törvény-cikk létrejöttével alakult meg a Fővárosi Közmunkák Tanácsa. De ez a közmunkatanács is elsősorban az Andrássy útra és a körutakra fordított gondot. Ebben a nemből kitűnő munkát végzett. Az össze-vissza épült apró utcátörmelkek közé szellős sugárutakat vágott. Az állam erre a célra sorsolási kölcsönt bicsátott ki. Sok gondot okozott az ingatlanok kisajátítása. Csak az Andrássy út miatt 219 házat kellett kisajátítani. Leggyorsabban haladt, bár gazdasági válság akadályozta, az Andrássy Gyuláról elnevezett sugárút kiépítése. Az Andrássy út már 1876-ban készen volt. Ebben az időben merült fel a gondolat, hogy a Nagykörút mentén egy csatornát építsenek, a csatorna tervét Reitter Ferenc miniszteri tanácsos vetette fel. Ő vezette a dunai rakpartok építési munkálatait is.